

บันทึก

เรื่อง ติความมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐

หนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ ๙๐๘๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ว่ากระทรวงการคลังขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายกองที่ ๒) พร้อมกับผู้แทนกระทรวงการคลัง (หม่อมหลวงดิเรกฤทธิ์ สนิทวงศ์) ได้ประชุมพิจารณาเรื่องนี้แล้ว มีความเห็นดังนี้

(๑) ปรากฏข้อเท็จจริงตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ น.๕๑๑๙๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ว่า บริษัทจำกัดในกรุงเทพฯ บริษัทหนึ่งได้รับใบอนุญาตให้ส่งกระสุนปืนเมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ และนำใบอนุญาตไปแสดงต่อกรมศุลกากร เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ เพื่อขอรับกระสุนปืนลูกซองจำนวนหนึ่งซึ่งนำเข้ามาในวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ แต่เจ้าพนักงานตรวจพบว่าบัญชีราคาสินค้าของบริษัทในต่างประเทศที่ส่งกระสุนปืนรายนี้เข้ามาลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ซึ่งถือได้ว่าผู้ส่งได้ส่งกระสุนปืนก่อนนำใบอนุญาตไปแสดงต่อกรมศุลกากร และเป็นการส่งก่อนได้รับใบอนุญาต เป็นการกระทำผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนฯ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งกระสุนปืนจะต้องถูกริบตามบทบัญญัติแห่งมาตรานั้น แต่ในระหว่างที่กรมศุลกากรกำลังพิจารณาดำเนินการทางคดี ก็พอได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนฯ พ.ศ. ๒๕๕๐ ยกเลิกฉบับเก่าเมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๐ และแม้การส่งของก่อนนำใบอนุญาตไปแสดงต่อกรมศุลกากรยังคงเป็นความผิดตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติใหม่ แต่ตามมาตรา ๖๑ ซึ่งบัญญัติขึ้นแทนมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติเก่ามีข้อความเพียงให้อาวุธปืน กระสุนปืนฯ ที่มีผู้ส่งเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่มีผู้รับใบอนุญาตให้ส่งตกเป็นของแผ่นดินเท่านั้น ส่วนกระสุนปืนที่ผู้รับอนุญาตให้ส่งได้ส่งก่อนได้รับอนุญาต หาได้บัญญัติไว้อย่างหนึ่งอย่างใดไม่ กระทรวงการคลังเห็นว่ากรณีเช่นนี้ต้องถือว่ากฎหมายใหม่บัญญัติโทษในความผิดอย่างเดียวกันเบากว่ากฎหมายเก่า และเมื่อกระสุนปืนที่ส่งเข้ามาในราชอาณาจักรรายนี้มีผู้รับใบอนุญาตให้ส่ง กระสุนปืนก็ส่งเข้ามาถึงกรุงเทพฯ ภายหลังวันได้รับใบอนุญาต เฉพาะแต่วันส่งเท่านั้นเป็นวันก่อนได้รับใบอนุญาต ไม่ใช่กระสุนปืนเข้ามาถึงแล้วจึงไปขอใบอนุญาต จึงน่าจะไม่เป็นการกระทำผิดกฎหมายอันจะต้องรับกระสุนปืน (คือกระสุนปืนตกเป็นของแผ่นดิน) ตามมาตรา ๖๑ แต่มีปัญหาว่าการมีผู้รับ

ใบอนุญาตให้ส่งของนี้ ควรจะมีตอนก่อนส่งหรือภายหลังส่งซึ่งกฎหมายมิได้บัญญัติไว้ กฎหมาย บัญญัติเฉพาะของที่ส่งเข้ามาเท่านั้นไม่ได้บัญญัติถึงการส่งเลย กระทรวงการคลังเห็นว่าเมื่อ พิจารณาตามมาตรา ๖๑ ที่ว่า ควรตีความว่าใบอนุญาตนั้นควรมีก่อนส่งเข้ามาไม่ใช่มีก่อนส่ง จึง เห็นว่าจะไม่เป็นความผิดและริบกระสุนปืนของกลางให้ตกเป็นของแผ่นดินไม่ได้

(๒) กรรมการร่างกฎหมายได้พิจารณาความเห็นของกระทรวงการคลังแล้วเห็น ว่าการกระทำความผิดในเรื่องส่งกระสุนปืนนี้ พระราชบัญญัติเก่ากับพระราชบัญญัติใหม่ได้บัญญัติ ไว้อย่างเดียวกัน คือห้ามมิให้ส่งโดยมิได้รับใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติเก่าผู้ส่งโดยมิได้รับ ใบอนุญาตมีความผิดตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๒๒ และมีโทษตามมาตรา ๕๒ และตาม พระราชบัญญัติใหม่มีความผิดตามมาตรา ๗ หรือ ๒๔ และมีโทษตามมาตรา ๗๒ หรือมาตรา ๗๓ แล้วแต่กรณี ต่างกันแต่ว่าอัตราโทษตามพระราชบัญญัติใหม่สูงกว่าพระราชบัญญัติเก่า ส่วน บทบัญญัติที่บังคับให้ผู้ได้รับใบอนุญาตแล้ว นำใบอนุญาตไปแสดงต่อพนักงานศุลกากรก่อนส่ง นั้น พระราชบัญญัติเก่าบัญญัติไว้เฉพาะกรณีที่ขออนุญาตส่งเพื่อการค้าในมาตรา ๒๕ แต่ พระราชบัญญัติใหม่บัญญัติไว้ทั้งในกรณีที่ส่งเพื่อการค้าและส่วนบุคคลในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๓๐ ส่วนบทบัญญัติให้ริบ พระราชบัญญัติเก่ามาตรา ๒๗ เป็นบทใช้บังคับเฉพาะของที่ส่งหรือส่ง เข้ามาเพื่อการค้าก่อนได้รับใบอนุญาตหรือไม่มีใบอนุญาต แต่พระราชบัญญัติใหม่มาตรา ๖๑ บัญญัติไว้ทั้งในกรณีการค้าและส่วนบุคคลเฉพาะในเรื่องของที่ส่งเข้ามาโดยไม่มีผู้รับอนุญาตให้ส่ง

ส่วนปัญหาที่ว่าบริษัทผู้ได้รับใบอนุญาตส่งกระสุนปืนรายนี้จะมีความผิดหรือไม่ อยู่ที่ข้อเท็จจริงว่า การที่บริษัทในต่างประเทศส่งกระสุนปืนเข้ามานั้น บริษัทผู้รับใบอนุญาตได้ส่ง ให้ส่งเข้ามาหรือว่าผู้ส่งได้ส่งเข้ามาเอง และบริษัทผู้รับใบอนุญาตเป็นแต่ไปขอใบอนุญาตส่งสวม รอยที่หลัง ข้อนี้ยังไม่ได้ความชัดเจน ต้องแล้วแต่การสอบสวนจะได้ความอย่างไร ถ้าสอบสวนได้ ความว่าบริษัทผู้รับใบอนุญาตได้ส่งกระสุนปืนรายนี้และส่งเพื่อการค้าโดยมิได้รับอนุญาต แม้จะ ได้รับอนุญาตภายหลังก็ไม่พ้นผิด และควรมีโทษตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติเก่า (ซึ่งมี โทษเบากว่ามาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติใหม่) หรือถ้าได้ความว่าได้รับใบอนุญาตแล้วจึงส่งไป แต่ได้ส่งก่อนนำใบอนุญาตไปแสดงต่อกรมศุลกากร ก็มีความผิดสถานเบาตามมาตรา ๕๔ (ซึ่งมี โทษเบากว่ามาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติใหม่) แต่ถ้าได้ความว่าเป็นแต่เพียงขอรับใบอนุญาต ส่งสวมรอยสำหรับของที่ผู้ส่งๆ เข้ามาเอง ก็เห็นว่าผู้ส่งไม่มีความผิด

อย่างไรก็ดี สำหรับกระสุนปืนของกลางรายนี้นั้น กรรมการร่างกฎหมายเห็นพ้อง ด้วยกระทรวงการคลังว่า ถ้าเป็นกระสุนปืนที่ส่งก่อนได้รับใบอนุญาตหรือได้รับใบอนุญาตแล้ว แต่ ส่งก่อนนำใบอนุญาตไปแสดงต่อพนักงานศุลกากรก็ดี ในเวลานี้จะริบหรือจะถือว่าตกเป็นของ แผ่นดินไม่ได้ เพราะไม่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๑ คงได้แต่ฟ้องให้ศาลลงโทษผู้ส่งอย่างเดียว แต่ ถ้าเป็นกระสุนปืนที่ผู้ส่งได้ส่งเข้ามาเอง ผู้ส่งอาจขอรับคืนตามเงื่อนไขในมาตรา ๖๑ มิฉะนั้นย่อม ตกเป็นของแผ่นดิน ทั้งนี้จะควรวินิจฉัยประการใดย่อมต้องแล้วแต่ข้อเท็จจริงที่จะสอบสวนได้ ความดังกล่าวข้างต้น

กรรมการร่างกฎหมายเห็นต่อไปว่า ถ้าการสอบสวนได้ความว่าผู้ส่งได้ส่งกระสุน ปืนเข้ามาก่อน ผู้รับเป็นแต่ขอใบอนุญาตส่งสวมรอยที่หลังดังนี้ไซ้ จะถือว่ากระสุนปืนรายนี้มีผู้

ได้รับอนุญาตสั่งเข้ามาโดยถูกต้องและจะอนุญาตให้รับกระสุนปืนนี้ไปนั้นไม่ชอบ เพราะจะทำให้
วัตถุประสงค์แห่งพระราชบัญญัติทั้งเก่าและใหม่ที่กำหนดมิให้สั่งโดยมิได้รับใบอนุญาตและนำ
ใบอนุญาตไปแสดงก่อนสั่งนั้นไร้ผล

(ลงชื่อ) ส.วินิจัยกุล

(นายเสริม วินิจัยกุล)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๔๙๑